DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 15. MARTS 1973 [1]

Antonio Marcato
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 37/72

Sammendrag

Tjenestemænd — Ansættelse — Undersøgelse af ansøgninger — Udvælgelseskomiteens pligter
(Vedtægten for tjenestemænd i EF, bilag III, art. 5)

Udvælgelseskomiteen har pligt til på fyldestgørende måde at begrunde resultaterne af sammenholdelsen af de af ansøgerne fremlagte kvalifikationsbeviser med de i meddelelsen om udvælgelsesprøven fordrede kvalifikationer.

I sag nr. 37/72,

ANTONIO MARCATO, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af advokat Arendt, bistået af advokat Tonia Schäfer, begge advokater i Luxembourg, med valgt adresse i Luxembourg på advokat Arendts kontor, 34 b, rue Philippe-II,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske rådgiver, Pierre Lamoureux, som befuldmægtiget, med valgt adresse i Luxembourg hos sin juridiske rådgiver, Emile Reuter, 4, boulevard Royal,

sagsøgt,

hvis genstand især er spørgsmålet om annullation af meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM/184/71 og visse deraf følgende afgørelser

afsiger

1 — Processprog: Fransk.

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af: P. Pescatore, afdelingsformand, H. Kutscher (refererende) og M. Sørensen, dommere,

generaladvokat: H. Mayras
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Faktiske og retlige omstændigheder

I — Sagsfremstilling og retsforhandlinger

De faktiske omstændigheder, som ligger til grund for den foreliggende sag, samt retsforhandlingernes forløb kan sammenfattes således:

1. Sagsøgeren, der er født den 25. marts 1928, trådte i 1958 i Kommissionens tjeneste som nattevagt. Med virkning fra den 1. januar 1962 blev han udnævnt til betjent i lønklasse D 2. Den 1. september 1963 blev han forfremmet til lønklasse D 1.

Efter at have fulgt et kursus for operatører ved Société des Machines Bull fra 1. oktober til 28. november 1962 opnåede han operatørcertifikat. Den 1. oktober 1963 blev han udnævnt til kontorist i lønklasse C 3 og efter at have gennemført en prøvetid på seks måneder i hulkorttjenesten tilknyttet denne som hulkortoperatør. På eget initiativ fulgte han i Milano i december 1966 et perfektioneringskursus for tredjegenerations-datamaskiner; ved afslutningen af dette kursus fik han IBM's diplom for elektroniske datamaskiner 360. Siden 1966 har han udført arbejde som maskinkører og operatørleder.

2. I 1971 bekendtgjorde Kommissionen en meddelelse om intern udvælgelsesprøve KOM/184/71 med henblik på besættelse af fire assistentstillinger (karriere B 5/B 4) i generaldirektoratet for personale og administration, specialtjeneste »kontorautomation«. Meddelelsen, der ikke opstillede noget alderskrav, indeholdt blandt andet følgende oplysninger:

»*I — Stillingernes karakter:* . . .

Udførelse af operatørarbejde under kontrol, herunder:

— forberedelse af JOB-kort og ledelse af arbejdet med arkivering af kort, bånd osv; kontrol af udgående materiale

eller

— maskinkører for elektronisk datamaskine af tredje generation med henblik på arbejdet inden for Operating System.

II — Adgangsbetingelser for udvælgelsesprøven:

1. *Kvalifikationsbeviser eller diplomer og faglig praksis:*

— Uddannelse på gymnasieniveau afsluttet med eksamensbevis eller en faglig erfaring på et tilsvarende niveau;

— grundlæggende kendskab til programmering og brug af et af sprogene Cobol, Fortran eller andre;

— . . . . . .

2. . . . . .

Efter at sagsøgeren havde indgivet sin ansøgning, meddelte chefen for personalekontoret ham ved skrivelse af 1. december 1971, at »efter at have vurderet Deres ansøgning har udvælgelseskomiteen ikke kunnet give Dem adgang til udvælgelsesprøven«.

Som svar på sagsøgerens brev af 17. januar meddelte chefen for afdelingen for »ansættelse, udnævnelser og forfremmelser« ham ved skrivelse af 25. januar 1972, at denne afgørelse var blevet truffet under hensyn til, at han ikke opfyldte betingelserne under punkt II 1) i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Den 23. februar 1972 sendte sagsøgeren ansættelsesmyndigheden en klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90 med krav om annullation af ovennævnte udvælgelsesprøve på grund af formfejl og fejlagtig udelukkelse af ham på ansøgerlisten. Denne klage, der blev registreret den 28. februar 1972, forblev ubesvaret.

Den 27. juni 1972 indgav sagsøgeren den foreliggende klage.

3. Den skriftlige forhandling forløb på forskriftsmæssig måde. Domstolen (anden afdeling) besluttede, efter at have fået forelagt den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten, at åbne den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Den opfordrede imidlertid:

— sagsøgeren til i retsmødet at forklare, efter hvilke kriterier han vurderer kravet om et »grundlæggende kendskab til programmering og brug af et af sprogene Cobol, Fortran eller andre«;

— Kommissionen

  — til at fremlægge akterne fra udvælgelsesprøve KOM/184/71;

  — til i retsmødet at redegøre for, hvorfor den finder, at sagsøgeren ikke opfylder de omstridte betingelser i meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM/184/71, og om denne mening kun refererer sig til den faglige praksis på et niveau svarende til gymnasiet eller tillige til det »grundlæggende kendskab til programmering og brug af et af sprogene Cobol, Fortran eller andre«.

Parterne har fulgt disse opfordringer.

Parterne har afgivet deres mundtlige indlæg i retsmødet den 23. januar 1973. Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. februar 1973.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren påstår i det væsentlige følgende:

— principalt annullation

  — af meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM/184/71,

  — af den afgørelse, der fremgik af skrivelserne af 1. december 1971 og 25. januar 1972,

  — om fornødent af den stiltiende afgørelse om afvisning, der fremgik af Kommissionens tavshed med hensyn til klagen af 23. februar 1972,

  — af de udnævnelser, der er sket som følge af ovennævnte udvælgelsesprøve,

— subsidiært, at der skal gives ham mulighed for at bevise, at han besidder de færdigheder, som udvælgelseskomiteen ikke har tiltroet ham,

— under alle omstændigheder, at Kommissionen dømmes til at afholde sagsomkostningerne.

Kommissionen har påstået sagen afvist, subsidiært frifindelse, samt at sagsøgeren dømmes til at afholde sagsomkostningerne.

III — Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender

Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender kan sammenfattes således:

1. Første søgsmålsgrund: Krænkelse af artikel 1, stk. 1, litra g i bilag III til tjenestemandsvedtægten

Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve ikke opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 1, litra g i bilag III til tjenestemandsvedtægten, således som denne bestemmelse var formuleret på tidspunktet for de omtvistede foranstaltninger. Meddelelsen omtalte faktisk hverken aldersgrænsen eller udskydelsen af aldersgrænsen for ansatte, der i mindst et år har været i institutionens tjeneste. Sagsøgeren påberåber sig Domstolens (første afdelings) dom af 22. marts 1972 (Costacurta/Kommissionen, udvælgelsesprøve, sag nr. 78/71, Rec. 1972-163 og flg.), som annullerede en udvælgelsesprøve af den samme grund.

Kommissionen svarer, at den foreliggende sag med hensyn til faktum, er forskellig fra sag nr. 78/71, hvor ansøgernes alder skulle være mellem 28 og 58 år. I det foreliggende tilfælde er tretten af de fjorten øvrige ansøgere meget yngre end sagsøgeren, mens den fjortende ikke var fyldt 50 år på dagen for indgivelsen af ansøgningerne.

Under disse omstændigheder kan søgsmålsgrunden ikke admitteres på grund af manglende retlig interesse. Faktisk har en aldersgrænse på 50 eller 60 år ikke ændret betingelserne for udvælgelsesprøven, mens en aldersgrænse på 40 år ville have haft udelukkelse af sagsøgerens ansøgning til følge. Da det i øvrigt her drejede sig om en intern udvælgelsesprøve, var det ikke i de ansøgende tjenestemænds interesse, at der blev opstillet en aldersgrænse, som ville have udelukket deres mulighed for at gøre karriere; tjenestens interesse nødvendiggjorde heller ikke en sådan grænse.

Sagsøgeren bestrider, at fastsættelsen af en aldersgrænse på 40 år ville have haft hans udelukkelse til følge; under hensyn til at han har været i Kommissionens tjeneste i fjorten år, ville han således have nydt godt af den udskydelse af aldersgrænsen for ansatte, der i mindst et år har været i institutionens tjeneste, der er omhandlet i art. 1, stk. 1, litra g i bilag III til vedtægten.

Under alle omstændigheder krævede denne bestemmelse formelt, sådan som den var formuleret på det pågældende tidspunkt, angivelse af en aldersgrænse, hvilket fremgår af:

— en modsætningsslutning fra det forhold, at der blandt de oplysninger, en meddelelse om udvælgelsesprøve i princippet skal indeholde i henhold til ovennævnte stk. 1, kun kan undlades to efter administrationens frie skøn (litra f: »*eventuelt* de sprogkundskaber . . .« litra i: »*eventuelle* afvigelser . . .«);

— det forhold, at Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF nr. 1473/72, artikel 48, stk. 3, af 30. juni 1972 (JO nr. 160, s. 1), som trådte i kraft den 1. juli 1972, har erstattet det tidligere indhold af litra g, der stadig finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, med følgende formulering: »*eventuelt* aldersgrænsen . . .«, hvilket viser, at den fortolkning, der er givet den ældre tekst ved dommen 78/71, er rigtig.

Kommissionen finder, at den af sagsøgeren udviklede argumentation med hensyn til udskydelse af aldersgrænsen netop viser, fastsættelse af en sådan grænse i nærværende sag var unødvendig.

Vedrørende ændringen af vedtægten på det omtvistede punkt viser dennes forarbejder og den pågældende debat, at det ikke altid var nødvendigt at fastsætte en aldersgrænse, og at det var tilstrækkeligt, at denne grænse blev angivet i de tilfælde, hvor den var påkrævet.

2. Anden søgsmålsgrund: Krænkelse af artikel 25 og artikel 5 i vedtægtens bilag III

Ifølge sagsøgeren er disse bestemmelser, der kræver begrundelse af henholdsvis enhver afgørelse, der indebærer et klagepunkt, og af udvælgelseskomiteens rapport, blevet krænket ved det forhold, at Kommissionen for at retfærdiggøre udelukkelsen af hans ansøgning har begræn-

set sig til ordret at gengive det afsnit i meddelelsen om udvælgelsesprøven, der vedrører de omtvistede kvalifikationer (skrivelse af 25. januar 1972), selv om sagsøgeren besidder disse kvalifikationer (sml. tredje søgsmålsgrund). Sagsøgeren påberåber sig Domstolens (første afdelings) dom af 14. juni 1972 (Marcato/Kommissionen, udvælgelsesprøve, sag nr. 44/71), hvorefter sammenligningen mellem ansøgernes kvalifikationsbeviser og de i meddelelsen om udvælgelsesprøven krævede kvalifikationer »skal ske på grundlag af objektive og i øvrigt af enhver af kandidaterne bekendte kriterier, for så vidt de angår ham, og resultaterne heraf skal være tilstrækkeligt begrundede«.

Kommissionen svarer, at der ifølge den citerede dom kan rejses tvivl om, hvorvidt sagen må afvises på grund af forældelse, idet Domstolen har fastslået, at tjenestemanden må anfægte udvælgelseskomiteens afgørelse direkte over for Domstolen uden forud at indgive klage. Denne dom har vist, at institutionerne hverken har beføjelse til at annullere eller ændre en udvælgelseskomités afgørelse eller til at tilbagekalde udnævnelser af ansøgere af den grund, at komiteens rapport er retsstridig. Det må derfor antages, at sagsøgeren straks burde have anlagt sag ved Domstolen, efter at han havde fået kendskab til nævnte dom truffet i en sag, hvori han var part, i stedet for at vente indtil den 27. juni 1972. På denne dato var klagefristen allerede udløbet, idet datoerne for forkyndelsen af meddelelsen om, at der ikke ville blive givet adgang til udvælgelsesprøven, var den 1. december 1971 og den 25. januar 1972. Kommissionen erkender dog, at en sådan sanktion kan synes for streng, og erklærer, at den overlader afgørelsen til Domstolens skøn.

Sagsøgeren svarer, at den tremånedersfrist, der er foreskrevet for den omtvistede klage, allerede udløb før afsigelsen af dommen i sag nr. 44/71. Det korte tidsforløb mellem afsigelsen og indgivelsen af nærværende klage er retfærdiggjort ved det forhold, at sagsøgeren måtte forberede sine akter, samt at han håbede at opnå medhold hos Kommissionen, Ved først at indgive klage til Kommissionen, har han handlet i overensstemmelse med en almindelig praksis. Denne måde at handle på er iøvrigt blevet hjemlet ved artikel 39 i den allerede citerede forordning nr. 1473/72, hvilken bestemmelse ændrer artikel 91 i vedtægten på den måde, at et søgsmål fra en tjenestemand kun kan admitteres, når der forinden er indgivet en klage til ansættelsesmyndigheden.

Det forhold, at Kommissionen er uden beføjelse med hensyn til udvælgelseskomiteens afgørelse, er ikke tilstrækkeligt til at gøre komiteens rapport lovlig.

Kommissionen svarer, at udvælgelseskomiteen ved at påpege, at sagsøgeren ikke opfyldte de i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte betingelser, kun har konstateret en notorisk kendsgerning.

3. Tredje søgsmålsgrund: Magtfordrejning

Sagsøgeren hævder, at ingen af de ansøgere til den omtvistede udvælgelsesprøve, der ligesom han kom fra hulkorttjenesten, havde bevis for studentereksamen. Under disse omstændigheder var udvælgelseskomiteen forpligtet til at undersøge, om disse ansøgere besad en faglig erfaring på et tilsvarende niveau, om de havde et grundlæggende kendskab til programmering, og om de kunne bruge et af sprogene Cobol, Fortran eller andre.

Med hensyn til dette hævder sagsøgeren:

— at han, siden han blev tilknyttet hulkorttjenesten (den 1. oktober 1963), har udført det arbejde han er blevet betroet med nidkærhed og punktlighed og til de forbrugende tjenestegrenes fulde tilfredshed;

— at han i 1966 opnåede et diplom fra selskabet IBM for elektroniske datamaskiner 360, hvilket ikke er tilfældet for nogen af de ansøgere, der har fået adgang til den omtvistede udvælgelsesprøve;

— at han ved gradvist at tilpasse sig de senest udviklede metoder især har arbejdet med datamaskinerne 360/30,

360/40 og 360/50; den faglige dygtighed, han har udvist som »operatør 360«, har skaffet ham et certifikat fra den teknisk-merkantile direktør for selskabet IBM i Belgien.

Den solide faglige erfaring, som sagsøgeren har erhvervet sig på området for datamaskiner, svarer til niveauet for et studentereksamensbevis. Ved at se bort fra disse kundskaber har udvælgelseskomiteen sandsynligvis taget hensyn til bedømmelsesrapporten for sagsøgeren for årene 1967-1969; det drejer sig imidlertid her om en subjetiv vurdering fra det højere hierarkis side og om et for udvælgelsesprøvens betingelser fremmed element. Magtfordrejningen følger af det forhold, at administrationen har handlet i modstrid med sine egne dispositioner; i realiteten har den ved selv at overlade sagsøgeren det arbejde, han er pålagt, anerkendt, at han besidder tilstrækkelig faglig erfaring.

Kommissionen svarer, at sagsøgeren ikke kan påstå, at han i sin nuværende stilling har erhvervet faglig erfaring på et niveau, der svarer til et bevis for studentereksamen. Faktisk henhører disse stillinger under lønklasserne 2 og 3 i kategori C, som i henhold til artikel 5, stk. 1, 4. afsnit i tjenestemandsvedtægten, svarer »til udøvende funktioner, der kræver realskoleuddannelse eller hermed ligestillet praktisk uddannelse«, mens det i overensstemmelse med 3. afsnit i samme stykke er stillingerne i kategori B, som svarer «til ... funktioner, der kræver gymnasieuddannelse eller hermed ligestillet uddannelse . . .«. Kommissionen påberåber sig Domstolens (anden afdelings) dom af 14. juli 1965 (Alvino m.fl./Kommissionen, udvælgelsesprøve, de forenede sager nr. 18 og 19/64, Rec. 1965-1972), der vedrørte spørgsmålet om faglig erfaring svarende til studier på universitetsniveau afsluttet med eksamensbevis.

Sagsøgerens tilbud om at bevise, at han besidder den faglige erfaring, der her er tale om, må afvises. På den ene side har Domstolen ved flere lejligheder fastslået, at vurderingen af tjenestemændenes egnethed og kvalifikationer alene tilkommer administrationen, og på den anden side er det notorisk, at sagsøgeren i de stillinger, han hidtil har beklædt, ikke har kunnet erhverve denne erfaring.

Sagsøgeren svarer, at Kommissionens ræsonnement medfører, at en tjenestemand i kategori C aldrig kan stige op i kategori B, på trods af at formålet med udvælgelsesprøven netop er at muliggøre en sådan overgang til anden lønklasse i påkommende tilfælde (sml. vedtægtens art. 45). Den faglige erfaring, der er omhandlet i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve, er nødvendigvis de, som en tjenestemand i kategori C erhverver ved udførelsen af sit arbejde. For at begynde i denne kategori må den pågældende have kundskaber på niveau med realskoleuddannelse eller faglige kundskaber på et tilsvarende niveau; det er klart, at han ved arbejde i institutionen gennem en længere periode vil erhverve kundskaber på et niveau svarende til studentereksamen.

Kommissionens argumentation er i strid med de faktiske forhold. I virkeligheden kom fjorten af de femten ansøgere, der meldte sig til den omtvistede udvælgelsesprøve, fra andre kategorier end kategori B, herunder endog kategori D; af disse fjorten ansøgere havde kun to bevis for studentereksamen; ikke desto mindre blev der givet alle ansøgerne adgang til udvælgelsesprøven med undtagelse af sagsøgeren og en anden tjenestemand.

Idet den af sagsøgeren erhvervede faglige erfaring har været lige så gode, om ikke bedre end de øvrige kandidaters, har udvælgelseskomiteen i væsentlig grad krænket lighedsprincippet.

Kommissionen svarer, »at det synes vanskeligt, nærmest umuligt ved udførelse, selv i længere tid, af et arbejde eller ved løsning af opgaver af en vis sværhedsgrad eller på et vist niveau at erhverve faglige kundskaber, der svarer til et andet arbejde eller til opgaver, der er vanskeligere eller ligger på et højere niveau«.

Det er urigtigt, dersom man holder sig til dette princip, at hævde, at tjenestemænd

i kategori C aldrig kan komme op i kategori B. Det kan forekomme, at tjenestemænd, der har et bevis for studentereksamen, eller som har erhvervet sig tilsvarende faglige kundskaber i en stilling, de havde før deres ansættelse i Fællesskaberne, har accepteret at blive ansat i en stilling i kategori C, eller at tjenestemænd gennemfører studier og løser videregående arbejdsopgaver, der senere kvalificerer dem til et mere avanceret arbejde.

Sagsøgeren har i retsmødet besvaret det af Domstolen stillede spørgsmål om, hvorfor han finder, at han er berettiget til karakteristikken: »grundlæggende kendskab til programmering og brug af et af sprogene Cobol, Fortran eller andre«. Efter Kommissiones ønske gennemgik han en uddannelse ved selskabet IBM i Bruxelles fra 12. november til 27. december 1968. Denne uddannelse omfattede flere kurser, derunder et komplet kursus i sproget Cobol.

Ligeledes i retsmødet har *Kommissionen* i besvarelse af Domstolens spørgsmål og sagsøgerens anbringender bekræftet, at sagsøgeren har været ansat i en stilling som EDB-operatør, som henhører under kategori C, og som ikke omfatter arbejde, der nødvendiggør kundskaber på studentereksamensniveau. Det er rigtigt, at administrationen har prøvet sagsøgeren som maskinkører, men resultaterne var lidet tilfredsstillende.

Arbejdet som EDB-operatør har i det væsentlige karakter af rent ekspeditionsarbejde i modsætning til programmørens, der er af mere abstrakt art. Programmeringen består i at opdele et problem i en række meget små logiske operationer, der tilsammen udgør en følgerække af syllogismer uden nogen logisk brist. Desuden drejer det sig om at oversætte denne række af operationer til et »sprog«; de mest benyttede sprog er de såkaldte Cobol og Fortran.

Hverken i sagsøgerens aktsamling eller i udvælgelsesprøvens akter kan man finde noget der indicerer, at sagsøgeren kan programmere og er i stand til at benytte et sprog af typen Cobol eller Fortran.

Præmisser

1 Klagen går ud på annullation af meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM/184/71, af udvælgelseskomiteens afgørelse om at ikke give sagsøgeren adgang til den ved denne meddelelse fastsatte udvælgelsesprøve, af det stiltiende afslag, der ligger i Kommissionens tavshed med hensyn til den klage, der blev indgivet herom af sagsøgeren den 23. februar 1972, såvel som af de fire udnævnelser der skete i tilslutning til nævnte udvælgelsesprøve.

Vedrørende første søgsmålsgrund

2 Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve ikke opfyldte betingelserne i art. 1, stk. 1, litra g i bilag III til tjenestemandsvedtægten, sådan som denne bestemmelse var formuleret på tidspunktet for de omtvistede foranstaltninger, idet den hverken fastsatte en aldersgrænse eller en udskydelse af aldersgrænsen for ansatte, der i mindst et år har været i Fællesskabernes tjeneste.

3 Kommissionen hævder, at søgsmålsgrunden ikke kan admitteres på grund af manglende retlig interesse;

4 endvidere ville en aldersgrænse på 50 eller 60 år ikke i praksis have ændret de betingelser, hvorunder udvælgelsesprøven fandt sted, mens Kommissionen ved at kræve en maksimumsalder på 40 år uden videre ville have udelukket sagsøgerens ansøgning;

5 det drejede sig i øvrigt om en intern udvælgelsesprøve, og fastsættelse af en aldersgrænse ville have været i modstrid med tjenestemændenes interesse i at gøre karriere.

6 Fastsættelse af en aldersgrænse kunne ikke have haft andet resultat end enten udelukkelse af sagsøgeren selv fra udvælgelsesprøven, hvilket ville stride direkte mod hans interesse, eller udelukkelse af andre eventuelt kvalificerede konkurrenter, hvilket i det foreliggende tilfælde ikke ville kunne anerkendes som en legitim interesse;

7 desuden må det bemærkes, at det ved ændringen af bilag III til tjenestemandsvedtægten ved forordning nr. 1473/72 (JO nr. L 110, s. 1) udtrykkelig er gjort fakultativt at angive en aldersgrænse, således at en annullation af meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke vil kunne hjælpe sagsøgeren;

8 af disse grunde kan søgsmålsgrunden ikke admitteres;

9 den påstand, der går ud på annullation af meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM/184/71, må derfor afvises.

Vedrørende anden søgsmålsgrund.

10 Sagsøgeren bebrejder udvælgelseskomiteen og Kommissionen, at de ikke har givet en tilstrækkelig retlig begrundelse for komiteens afgørelse om ikke at give ham adgang til den omtvistede udvælgelsesprøve.

11 Kommissionen har rejst spørgsmålet, om ikke søgsmålsgrunden må afvises på grund af forældelse;

12 institutionerne har i følge Kommissionen ikke myndighed til at annullere eller ændre en udvælgelseskomités afgørelser, og en klage indgivet til ansættelsesmyndigheden over sådanne afgørelser er i realiteten uden mening og kan derfor ikke bevirke opretholdelse af klageadgangen;

13 dersom dette ræsonnement blev anerkendt, ville det efter Kommissionens opfattelse følge heraf, at en klage mod denne afgørelse, der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelser af 17. og 25. januar 1972, måtte have været indgivet senest i slutningen af april 1972, mens dette først skete den 27. juni 1972.

14 Den forudgående indgivelse af klage til Kommissionen kan forklares med tjenestemændenes vane med ikke at indgive klage direkte til Domstolen over retsakter, der indeholder et klagepunkt mod dem, men først at henvende sig, selvom det er unødvendigt, til ansættelsesmyndigheden;

15 under denne synsvinkel synes det rimeligt at antage søgsmålsgrunden til realitetsbehandling.

16 Rapporten fra den udvælgelseskomité, der var oprettet med henblik på den interne udvælgelsesprøve KOM/184/71 den 16. november og 10. december 1971, konstaterer, at komiteen efter vurdering af ansøgningerne »beslutter: a) at de ansøgere, hvis navn følger, ikke opfylder de betingelser, der er fastsat ved meddelelsen om udvælgelsesprøven, og at de derfor ikke skal have adgang til udvælgelsesprøven især af følgende grunde: manglende gymnasie- eller hermed ligestillet uddannelse, der afsluttes med eksamensbevis, eller tilsvarende faglig erfaring: ... Marcato; manglende grundlæggende kendskab til programmering ved brug af et af sprogene Cobol, Fortran eller andre: ... Marcato ...«;

17 administrationens skrivelse af 1. december 1971 indskrænkede sig til at meddele sagsøgeren, at udvælgelseskomiteen ikke havde givet ham adgang til udvælgelsesprøven, mens administrationen i sin skrivelse af 25. januar 1972 som svar på et brev fra sagsøgeren, hvori denne udbad sig oplysning om begrundelsen for denne afgørelse, begrænsede sig til at gentage den vending, der fandtes i udvælgelseskomiteens rapport, og som er citeret ovenfor.

18 En udvælgelseskomités arbejde består i det mindste af to adskilte stadier, nemlig for det første vurderingen af ansøgningerne for at udskille de ansøgere, der skal gives adgang til udvælgelsesprøven, og for det andet vurderingen af ansøgernes egnethed til at beklæde stillingerne med henblik på at opstille en liste over egnede ansøgere;

19 det andet stadium er først og fremmest af sammenlignende karakter og er af denne grund omgærdet med den fortrolighed, der er forbundet med en udvælgelseskomités arbejde, mens det første stadium især ved udvælgelse på grundlag af kvalifikationsbeviser består i en sammenholdelse af de af ansøgerne fremlagte kvalifikationsbeviser med de i meddelelsen om udvælgelsesprøven fordrede kvalifikationer;

20 da denne sammenholdelse sker på grundlag af objektive kriterier, som i øvrigt er kendt af enhver af ansøgerne for så vidt det angår ham, skal dens resultater begrundes på fyldestgørende måde.

21 Dette har ikke været tilfældet i den foreliggende sag, idet udvælgelseskomiteens rapport og administrationens skrivelse af 25. januar 1972 begrænsede sig til at angive, hvilke kvalifikationer sagsøgeren var anset for ikke at be-

sidde, uagtet hans faglige erfaring ved første blik kunne synes sammenlignelig med kvalifikationerne hos de ansøgere, som fik adgang til prøven;

22 af denne grund må udvælgelseskomiteens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven, Kommissionens stiltiende afgørelse om afvisning af sagsøgerens klage af 23. februar 1972 såvel som de fire udnævnelser, der fulgte som resultat af den pågældende udvælgelsesprøve, annulleres.

23 Da sagsøgeren har vundet sagen på basis af den anden søgsmålsgrund, er det ikke nødvendigt at undersøge klagens tredje søgsmålsgrund.

Vedrørende sagsomkostningerne.

24 I henhold til art. 69, § 2, 1. afsnit i procesreglementet skal den part, der taber sagen, dømmes til at afholde sagsomkostningerne;

25 da Kommissionen ikke har fået medhold i de væsentligste punkter i sine påstande, må den dømmes til at afholde sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser,

under henvisning til procesdokumenterne,
efter at have hørt den refererende dommers rapport,
efter at have hørt generaladvokatens forslag til afgørelse,
under henvisning til vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber, især dens bilag III, 1. art., stk. 1, litra g, således som denne bestemmelse var formuleret før den 1. juli 1972,
under henvisning til protokollerne vedrørende statutten for Domstolen,
under henvisning til procesreglementet for De europæiske Fællesskabers Domstol, især dettes art. 69,

bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

idet den forkaster enhver anden videregående eller hermed uforenelig påstand, følgende:

1. **Den af Komiteen for udvælgelsesprøve KOM/184/71 trufne afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til udvægelsesprøven, Kommissionens stiltiende afgørelse om afvisning af sagsøgerens klage af 23. februar 1972 og de fire udnævnelser, der er resultatet af nævnte udvælgelsesprøve, annulleres.**

2. Kommissionen for De europæiske Fællesskaber dømmes til at afholde sagens omkostninger.

Pescatore Kutscher Sørensen

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg, den 15. marts 1973.

Justitssekretæren
A. Van Houtte

Formanden for anden afdeling
P. Pescatore

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT H. MAYRAS FREMSAT DEN 8. FEBRUAR 1973 [1]

Hr. Præsident,
mine herrer dommere,

I — Marcato er ikke ukendt af Domstolen, som allerede to gange har haft lejlighed til at stifte bekendtskab med hans klager mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, i hvis tjeneste sagsøgeren indtrådte i 1958.

Efter først at have udført forefaldende arbejde som midlertidigt ansat var han nattevagt i 4 år, hvorefter han blev fast ansat som betjent i lønklasse D 2. Marcato gjorde sig bemærket både ved samvittighedsfuldt arbejde og ved en anerkendelsesværdig ambition. Han fulgte i 1962 et kursus for operatører ved Société belge des machines Bull, hvorefter han blev ansat som operatør i Kommissionens hulkorttjeneste i 1963 i lønklasse C 3. Efter et efteruddannelseskursus med henblik på brugen af tredjegenerationsdatamaskiner opnåede han et diplom fra firmaet IBM, og fra 1966 var han beskæftiget som maskinkører og operatørleder.

Efter at han var blevet bedømt udmærket lige til 1967, vurderede man ham i 1969 langt mindre gunstigt. Ved denne lejlighed, hvor De for første gang modtog en klage fra Marcato over denne bedømmelsesrapport, afslog De at efterprøve administrationens vurdering af hans faglige kvalifikationer (dom af 17. marts 1971, anden afdeling, sag nr. 29/70).

Da sagsøgeren i 1970 fik sin ansøgning slettet af listen til en intern udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af nogle stillinger i kategori B inden for hulkorttjenesten, gav Domstolen (første afdeling) ham medhold i hans påstande og annullerede udvælgelseskomiteens beslutning ved dom af 14. juni 1972 (sag nr. 44/71).

Den foreliggende klage fra Marcato vedrører ligeledes forholdene omkring en intern udvælgelsesprøve organiseret i 1971 med henblik på at besætte 4 assistentstillinger i lønklasse B 5/B 4. Meddelelsen om udvælgelsesprøven præciserede, at de opgaver, som henhørte under disse stillinger, bestod i »udførelse af operatørarbejde under kontrol, herunder:

— forberedelse af JOB-kort og ledelse af arbejdet med arkivering af kort, bånd osv; kontrol af udgående materiale;

— eller: maskinkører for elektronisk datamaskine af tredje generation med henblik på arbejdet inden for Operating System«.

1 — Oversat fra fransk.